

I. PODJAVORINSKÁ: ZIMA

Autorka ilustrácie:
Adela Zatovičová

*Ajhľa! zima, bieloruča kňažná,
zas za host'a zavítala k nám:
strecha chyžky našej celá sňažná,
pole biele, tiché ako chrám;
aj tá lipka v dvora nášho kútka
zaodiata v mrazný, jemný peľ,
záhradôčka moja s'táby v smútku,
miestom len ju krášli zimozel.*

(Úryvok)

VIANOČNÝ MED

Prípravy na štedrú večeru boli v plnom prúde. Vládla slávnostná, ale i trochu napätá atmosféra, ako to už býva pred veľkými sviatkami. Bol som ešte malým chlapcom a na Vianoce som sa veľmi tešil. Na stole chýbalo už len niekoľko drobností. A vtedy ma rodičia poprosili: „Dones zo špajze med!“ Vybral som sa teda ochotne za žiadaným artiklom do hlbín našej zásobárne, o pár dverí ďalej. Vzal som z police plný pohár kvalitného medu do mojich „šikovných“ rúk. A vtedy sa to stalo ... Pre

moju nepozornosť či únavu, pohár sa mi vyšmykol z rúk a s tupým buchnutím dopadol na zem. Žltá hustá hmota včelieho produktu sa miesila s črepinami skla a roztekala sa po podlahe. Stál som zhrozený. Bolo mi do plaču. Ako im to poviem? S obavami som sa dovliekol za našimi: „Rozbil som med...“ A čakal som, v očiach slzy, čo z toho bude. Reakcia rodičov bola však úžasná. Zachovali si úplný pokoj a s láskavým úsmevom povedali „Nič sa nestalo. Netráp sa tým. Také veci sa stávajú.“ Ani náznak hnevu či nervozity. O chvíľku sme po modlitbe zasadli k štedrej večeri. Po nej sme sa rozbehli s radosťou k vytuženým darčekom. Všetko to bolo pekné. Ale pre mňa v ten večer najkrajším darom bolo to veľkodušné gesto rodičov, ktorí sa na mňa nenahnevali, ale mi s úsmevom odpustili.

Keď som si po rokoch spomínal na túto milú adrenalínovú vianočnú príhodu, uvedomil som si, že práve štedrá láska a veľkodušné odpúšťanie robia Ježiša Krista znovu viditeľne narodeným v našich vzťahoch. On zostúpil z neba na zem z lásky k človeku. Ten príchod do Betlehema má už za sebou. Teraz sa máme pripraviť na jeho iný príchod: Chce vstúpiť do našich srdiec, do vzťahov. Ako mesiac odráža do noci žiaru slnka, ktoré nevidíme, aj naša vzájomná láska nech odráža do utrápených tvári druhých odlesk Božej lásky. Tej tmy okolo nás je tak veľa! Choroby, rozbité rodiny, nezamestnanosť, rozrastajúca sa kriminalita a krádeže (v našej obci už na dennom /nočnom?/ poriadku ...) Koľko utrápených ľudských osudov môžeme nahmatať okolo seba. Koľko srdiec, ktoré ako smädná špongia túžia nasať lásku a pochopenie. Ježiš sa chce znova narodiť – tentokrát cez teba.

Milí Bzinčania, zo srdca vám žehnám, aby Boží pokoj a láska zostúpili do vašich rodín, vzťahov i životných zápasov.

Blažej Čaputa, farár

BUKEKELA VIANOCE???

Milí čitatelia!

Existujú niektoré cirkevné aj štátne sviatky, na ktoré ľudia zvyknú zabudnúť. Ale toto neplatí o Vianociach. Na Vianoce nemôže nikto zabudnúť alebo ich prehliadnuť. Média robia masívnu reklamnú kampaň, ktorá s Vianocami súvisí. Vrtajú do nášho svedomia s výzvou, aby sme vzhľadom na blížiacu sa Vianoce so sebou aj svojou peňaženkou niečo konečne urobili.

Neviem, či ste si to všimli, ale deti si namiesto vianočných kolied pospevujú reklamné piesne. Keď si všimam deti, ktoré komerciu od Vianoc oddeliť nevedia, rozmýšľam nad tým, či sa im táto reklamná liturgia v ich hlavičkách navždy nespojí s Vianocami ich detstva. Neviem, či je to dobré alebo zlé, ale taká je realita.

Mám pocit, že toto vianočné obdobie a čas pred nimi sú už dávno kúpené obchodníkmi, ale čo je ešte horšie, že práve v tomto období predávame aj svoju skutočnú identitu a posúvame sa viac do pozície spotrebiteľov a zákazníkov ako do pozície Božích detí. Je to tak, že v každej situácii máme svoju identitu, teda kým sme a za koho sa v danej situácii považujeme. Napríklad: Ak sedíme v čakárni u lekára, sme v tej chvíli pacientmi a podľa toho sa správame. Ak sme v škole, alebo na nejakom kurze, či školení sme žiakmi a podľa toho sa aj správame. V tomto prípade nie je rozhodujúci vek, ale pozícia v akej sa nachádzame. Ak stojíme v rade pred pokladňou v nákupnom centre, sme zákazníkmi a podľa toho sa aj správame. Zákazník má právo byť nespokojný, nahnevaný, niekedy aj arogantný a nevšímavý voči ostatným spoluzákazníkom. Aj taká je v tomto predvianočnom období naša identita. Ale pýtajme sa: Je to dobré, aby sme sa väčšinu času pohybovali v úlohe spotrebiteľa a zákazníka? Nemali by sme si predovšetkým v tomto čase viac ako inokedy uvedomiť, že som Božím dieťaťom, že som objektom Božieho záujmu a nielen zákazníkom? Žiaľ, predvianočný zhon nám pripomína viac to, čo máme a môžeme si dovoliť, než to, kým skutočne v Božích očiach sme.

My zabúdame na našu skutočnú identitu.

Apoštol Pavol hovorí: „Vo všetkom sa prejavujeme ako Boží služobníci... ako zvodcovia, a predsa pravdiví, ako neznámi, a predsa dobre známi, ako umierajúci a hľa, žijeme, ako káraní, a predsa neumorení, ako smutní, ale vždy veselí, ako chudobní, a predsa mnohých obohacujúci, ako nič nemajúci, a predsa všetko v moci majúci.“ Tieto slová ap. Pavla sú tak protichodné, ako je aj protichodný pohľad sveta v porovnaní s Božím pohľadom na človeka. Tam, kde sa kresťan svetu javí ako smutný, tam Pán Boh vidí vnútornú radosť. Tam, kde svet vidí človeka ako stratového kvôli svojej službe, tam Boh vidí duchovného boháča. Kresťan je naozaj takýmto „čudným jedincom“. Vo svete pokúšaní, a predsa triumfujúci. Pavol hovorí: Každý deň sa nad nami vznáša smrť, ale nikdy sme nežili plnšie. Na jednej strane sme ako kresťania často nepovšimnutí ľuďmi okolo nás, a predsa sme pod drobnohľadom spoločnosti.

Do cirkvi vstupovala prevažne chudobnejšia vrstva. Preto mnohí aj dnes majú pocit, že cirkev im nemá čo ponúknuť. Pavol hovorí: Na prvý pohľad sme chudobní, a predsa rozdáваме poklady nesmiernej ceny, ktorými môžeme druhých obohatiť. Nemáme nič, a predsa nám všetko patrí.

Nenechajme si, bratia a sestry, milí spoluobčania, v tomto vianočnom čase vziať našu identitu, ktorú sme prijali od Boha. Pripomínajme ľuďom ten najväčší dar Vianoc - Ježiša Krista. Aj to, že sa narodil ako dieťa, ako syn človeka, aby sme my ľudia, zúfalo hľadajúci svoju hodnotu, mohli seba vidieť nie ako nás vidí svet, ale akí sme v Božích očiach. Aby sme svoju hodnotu nemuseli hľadať vo veciach, ktorými sa obklopujeme, ale mohli sme svoju identitu nájsť v Božom náručí.

Prajem všetkým nám, aby sme sa vedeli konečne zastaviť, aby sme si uvedomili, že to najcennejšie, čo máme, sú ľudia, ktorých nám Boh dal do našej rodiny, a čas, ktorý strávime tým, že sa im venujeme, že sa s nimi porozprávame, je ten najlepšie využitý čas nášho života.

Požehnané Vianoce a Nový rok zo srdca všetkým želá

Iveta Rubaninská, ev. farárka

Šťastné a pokojné Vianoce!

Desiaty rok tretieho tisícročia sa blíži k svojmu koncu. Odnáša so sebou krásne prežité dni, odnáša so sebou tiež problémy a ťažkosti, bez ktorých by ani náš život nebol životom. Koniec roka nám tiež prináša azda najkrajšie sviatky roka, Vianoce. O niekoľko dní stíchnu ulice a námestia a my v kruhu najbližších zasadneme k štedrovečernému stolu. Necháme sa unášať dôverne známou a vždy neopakovateľnou atmosférou týchto čarovných sviatkov. Aspoň na chvíľu sa zastavíme a možno v tichosti sa zamyslíme nad tým, čo všetko sme v tomto roku urobili, nie len pre seba, ale hlavne pre našich spoluobčanov, ako sme dokázali pomôcť tým, čo našu pomoc potrebovali a potrebujú.

Práve v týchto predvianočných dňoch, keď zimný slnovrat naznačuje novosť a zároveň večnosť času, máme viac možností uvažovať sami o sebe, o tom, akí sme, akí chceme byť. Pokúsme sa tieto nevšedné dni využiť aj na to, aby sme ich preživali ako dni pokoja, radosti z rodiny, z práce, zo života.

Vianočné sviatky sú symbolom rodinnej súdržnosti, keď sa pri štedrovečernom stole schádza celá rodina, aby si pospomínala na svojich blízkych,

aby sa ľudia obdarovali viac ako darčekom dobrým, milým slovom a nevšednou pohodou. S potešením zistíme, že máme ešte v sebe dobro, ochotu, lásku a zhovievavosť, že máme dobré slovo pre každého. A možno toto poznanie je pre nás tou betlehenskou hviezdou, ktorá nám môže s nádejou svietiť do ďalších všedných dní nášho života, ktorá nám bude pripomínať, že Vianoce by sme nemali prežívať len jedenkrát do roka, ale že aj všedné dni by sme mohli urobiť sviatočnými, a to tým najjednoduchším a najlacnejším spôsobom, prejavom lásky a úcty voči všetkým ľuďom, blízkym i vzdialeným, všetkým ľuďom dobrej vôle.

Vážení spoluobčania!

Želám Vám v mene obecného zastupiteľstva i v mene svojom skutočne šťastné a radostné prežitie vianočných sviatkov v kruhu svojich najbližších, pokoj a pohodu, lásku a mier v posledných rokoch tohto starého roka.

Do nového roka Vám všetkým želim veľa zdravia, šťastia, úspechov v práci a spokojnosti v rodinnom živote.

Ing. Pavel Bahník, starosta obce

Prajeme Vám i Vaším blízkym príjemné prežitie vianočných sviatkov a v novom roku pevné zdravie, veľa šťastia a spokojnosti.

redakcia Bzinského chýrnika

Vianočné bohoslužby – kostol sv. Archanjela Michala

20.12. pondelok	16.00 – 17.00 hod.	Vianočná spoveď
24.12. piatok	24.00 hod.	Polnočná
25.12. sobota	10.00 hod.	Omša Narodenia Pána
26.12. nedeľa	10.00 hod.	Svätej Rodiny
1.1.2011 sobota	10.00 hod.	P. Márie Bohorodičky
2.1. nedeľa	10.00 hod.	Druhá vianočná nedeľa
6.1. štvrtok	10.00 hod.	Zjavenie Pána - Troch kráľov

Evanjelické Služby Božie

24. 12.	Štedrý večer	o 17. hod. Bzince p. Jav o 14. hod. KD Cetuna
25. 12.	Prvá slávnosť vianočná	o 9:30 hod. Bzince p. Jav.
26. 12.	Druhá slávnosť vianočná	o 9:30 hod. Bzince p. Jav.
	Vianočný koncert	o 16. hod. Bzince p. Jav.
31. 12.	Silvester	o 17. hod. Bzince p. Jav.
31. 12.	Silvester – stretnutie v kostole	o 23:45 Bzince p. Jav.
1. 1.	Nový rok	o 9:30 hod. Bzince p. Jav.
2. 1.	Nedeľa po Novom roku	o 9:30 hod. Bzince p. Jav.
6. 1.	Zjavenie Krista Pána mudrcom	o 9:30 hod. Bzince p. Jav.

VÝSLEDKY KOMUNÁLNYCH VOLIEB

Výsledky volieb starostu obce

	Bzince p. J.	Hrušové	Cetuna	Hr. Strana	Spolu
Zapísaní voliči	1043	214	309	177	1743
Vydané obálky	639	141	210	121	1111
Vrátené obálky	639	141	210	121	1111
Platné hlasy	633	138	209	120	1110
% účasti	61,26%	65,88%	67,96%	68,36%	63,74%

Ing. Pavel Bahník	341	88	183	115	727 65,43%
Ing. Dušan Málík	222	42	17	1	282 25,38%
Janka Žáková	70	8	9	4	91 8,19%

Vážení spoluobčania!

V komunálnych voľbách, ktoré sa konali 27. novembra 2010, ste rozhodli o tom, kto bude starostom obce na nasledujúce volebné obdobie a tiež ste zvolili poslancov obecného zastupiteľstva. Chcel by som sa poďakovať všetkým občanom za prejavenú dôveru vo voľbách a som pripravený niesť zodpovednosť za ďalší rozvoj našej obce, za spokojný život všetkých jej obyvateľov.

Poslancom nového obecného zastupiteľstva prajem veľa zdravia, síl a a úspechov pri naplňaní svojho poslania – zastupovať záujmy občanov a niesť mieru zodpovednosti pri plnení stanovených úloh. Verím, že svojou prácou, spoločným úsilím sa nám bude dariť plniť očakávania Vás, občanov, že urobíme všetko preto, aby sme Vašu dôveru nesklamali.

Ing. Pavel Bahník, starosta obce

VOĽBY POSLANCOV DO OBEČNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Bzince p. Jav. – volebný obvod 1 - 625 platných lístkov
Poslanci: Ján Chorvát - 385 hlasov, Ing. Pavol Podhradský - 314, Pavol Hložka - 271, Ing. Eva Gregušová - 245, Mgr. Ľubica Sameková - 239

Náhradníci: Rastislav Klimo - 197, Miroslav Švok - 188, Ing. Stanislav Maďar - 158, Jana Michalovičová - 158, Miroslava Zichová - 128, Katarína Begalová - 94, Dušan Kovačovic - 72, Mgr. Ivan Koník - 58

Hrušové a Hrubá Strana – volebný obvod 2
Poslanci: Peter Stacho - 114 hlasov, Mgr. Jana Majtášová - 99 hlasov
Náhradníci: Jana Bušová - 79, Miloš Juriga - 61, Roman Klíbik - 58

Cetuna a Vrzávka – volebný obvod 3
Poslanci: Ján Nociar - 138 hlasov, Tomáš Miko - 121
Náhradníci: Miroslav Bušo - 67 hlasov, Oľga Ančicová - 55

ČLOVEK - ŽIVOT - JUBILEÁ

Najdokonalejším tvorom na Zemi je človek. Prichádza na svet narodením a to je obyčajne najväčšia udalosť v rodine. Rodičia sa o svojho potomka všemožne starajú. Po jeho odrastení začínajú už i jeho prvé povinnosti. V škôlke sa zoznámi s prvými povinnosťami a s kolektívom svojich kamarátov. Obyčajne sú pospolu i v základnej škole, ktorá im dáva potrebné vedomosti do života. Za ňou nasleduje v stredných alebo vysokých školách príprava pre budúce zamestnanie. Zamestnanie je dôležitou etapou života, tu už človek musí narábať so získanými vedomosťami a vytvárať hodnoty po celý svoj aktívny život. Život ubieha veľmi rýchlo, jeho meradlom sú roky a všetkým nám ubieha rovnako. Len niektorým sa zdá, že rýchlo a zase druhí sa domnievajú, že roky sa mívajú pomaly.

Dôležitými medzníkmi v živote sú významné udalosti a tieto si obyčajne nejakým spôsobom pripomínáme výraznejšie. V našej obci (tak ako v mnohých iných) si významné medzníky v živote našich spoluobčanov pripomíname už veľa rokov spoločnými posedeniami. Zbor pre občianske záležitosti a vedenie obce v spolupráci so spoločenskými organizáciami každoročne pripravujú stretnutie našich jubilujúcich spoluobčanov na veľmi dobrej úrovni.

Najstaršími účastníkmi stretnutia boli 90-ročná p. Anna Bušová a 85-ročné p. Anna Okrucká, p. Mária Hargašová a p. Emília Hargašová.

I v tomto roku sa uskutočnilo stretnutie spoluobčanov, ktorí sa dožili významného životného jubilea - 50,60,70,80,85,90 rokov, ale aj vyššieho veku. Jedni ešte v plnom zdraví pracujú, starajú sa o svoje rodiny, tí ďalší a starší si užívajú zaslúženého odpočinku a zase pomáhajú svojim rodinám i obci. Ich stretnutia sú vždy plné i veselosti, i zážitkov, ale aj hodnotenia ubehnutého života. Väčšinou tí, ktorí majú možnosť, prídu na toto stretnutie a veru nikdy neľutujú. Najstaršími účastníkmi stretnutia boli 90-ročná Anna Bušová a 85-ročné Anna Okrucká, Mária Hargašová a Emília Hargašová.

Manželské páry, ktoré kráčajú spoločným životom, tiež slávia jubileum svojho sobáša:

25 rokov – striebornú svadbu

50 rokov – zlatú svadbu

60 rokov – diamantovú svadbu

Títo naši jubilanti sa stretávajú v menšom počte, veď život ľudí kráčajúcich spoločne má rôzne zákruty (rozchody, choroby, tragédie) a tie umožnia stretnúť sa len niekoľkým.

Tieto stretnutia sú emotívne, ale o to radostnejšie hlavne v tom vyššom veku. Radosť, slzy, šťastie a spokojnosť sa striedajú, ale vždy obyčajne vyhráva pohoda takéhoto stretnutia. Tí, čo neprídu alebo nepochopia snahu pozývateľov, sú určite ochudobnení o pekný zážitok, o pozornosť, ktorá sa im nedostala – lebo neprišli. Samozrejme, kde je jeden z dvojice chorý, je dôvod neúčasti pochopiteľný.

Snahy tých, čo stretnutie organizačne pripravujú - obec finančne zabezpečuje – smerujú k tomu, aby si účastníci odniesli čo najkrajší zážitok. Príprava scenára, samotného programu, zabezpečenie kvetov, darčiekov, hudby, spevokolu, výzdoby a spoločného posedenia vyžaduje veľa úsilia, ale vždy je na dobrej úrovni. Nuž, kto si nechce pripomenúť jeden z najkrajších momentov života dvojice, a to začiatok spoločného života – ten nepríde. V tomto roku bolo jubiliujúcich párov pomerne dosť. Tí, čo prišli, si určite zaspomínali, mnohí so svojimi deťmi. Jubilanti si určite do očí povedali – oplatilo sa nám žiť a budovať svoju rodinu.

Boli to diamantoví manželia – Martákovci, zlatí manželia – Ostrovskí a Harmadyovci, strieborní manželia – Holí a Bušovci.

Zástupcovia spoločenských organizácií, ktorých členmi boli manželské páry, odovzdali jubilantom darčeky, kvety a úprimné blahoželania do ďalších rokov spoločného života.

Za ZPOZ Ivan Mrázik

Medzi jubilantmi, ktorí oslávili v tomto roku okrúhle narodeniny, bola i členka ZPOZ Bzince pod Javorinou Janka Kuhajdová – duša všetkých „zpozáčkových“ akcií, ktorých je v priebehu každého roka viacero. Krásny prednes básní a milé prívoky obsahujú pri každej príležitosti slová úcty, lásky a vďaky tým, ktorým sú adresované. Na mnohých oceneniach, ktoré ZPOZ našej obce získal na súťažiach a vystúpeniach, má značný podiel. Za túto svoju prácu, ktorú v prospech občanov našej obce vykonáva už dvadsať rokov, dostala ocenenie riaditeľa Trenčianskeho osvetového strediska v Trenčíne. Počas rokov práce v obci bola pri príprave množstva slávností a kultúrno-spoločenských podujatí, ku ktorým pripravila scenáre, moderovala ich, prednášala básne, spievala so súborom Klenotnica.

Želáme jej do ďalších rokov mnoho úspechov v práci pre ľudí mladých i starších, veľa pracovných úspechov a dobré zdravie.

NAVŠTÍVILI SME PARTNERSKÚ OBEC

Určite si ešte mnohí občania našej obce spomínajú na stretnutia s priateľmi z moravskej obce Babice pri Uherskom Hradišti. Pred rokmi boli naše návštevy v Babiciach časté. Ako žiaci sme chodili do Babíc na rôzne športové a kultúrne podujatia, takisto Babičania zavítali k nám do Bziniec. Toto priateľstvo a spolupráca trvali roky, no potom akosi ustali.

Pred vystúpením

Až teraz po rokoch sme opäť mali možnosť navštíviť našu družobnú obec a školu. V sobotu a nedeľu 4. a 5. decembra 2010 usporiadali naši priatelia v Babiciach Vianočné trhy, tento rok v

Básnička pre babického Mikuláša, anjela a čerta

Na javisku s babickými deťmi

rámci projektu cezhraničnej spolupráce sme sa ich podujatia aktívne zúčastnili aj my. Desať detí našej školy pod vedením svojich učiteľov Mgr. Lubice Samekovej a Mgr. Petra Jarábka vystúpili na babickom Vianočnom jarmoku s niekoľkými vianočnými koledami. Takisto deti z Babíc zaspievali ich vianočné piesne a koledy. A keďže ešte pred vystúpením si všetci zaspievali spolu, pridali niekoľko piesní, ktoré zaspievali spoločne. Naši žiaci po prvý raz vystúpili v novom oblečení, ktoré majú ušité na vystúpenia vďaka finančnému daru zo vstupného z podujatia v Cetune Oživovanie tradícií - smaženie fánok, ako aj vďaka príspevku od obecného úradu a príspevku školy.

Babickí priatelia sa o nás s ich tradičnou pohostinnosťou vynikajúco postarali, našich žiakov aj ich deti obdaroval Mikuláš balíčkami. Pre učiteľov bolo zaujímavé stretnutie s pánom riaditeľom tamtojšej školy, ako aj prehliadka školy. Babické Vianočné trhy sa konali v kultúrnom dome v pokojnej vianočnej atmosfére. Návštevníci si mohli kúpiť veľa krásnych výrobkov, hlavne tradičných ľudových a ručných prác.

V nedeľu cestoval do Babíc súbor Klenotnica a členovia Jednoty dôchodcov spolu so starostom obce. Klenotnica prispela do kultúrneho programu niekoľkými piesňami a sprievodným slovom, v ktorom predstavili hostiteľom našu obec a jej tradície.

Táto návšteva iste nie je posledná a partnerské vzťahy by sa mali naďalej rozvíjať. Veríme, že to bude na prospech oboch našich obcí.

NOVÁ POČÍTAČOVÁ UČEBŇA

V rámci projektu rekonštrukcie školy začína žiakom slúžiť nová počítačová učebňa. Zatiaľ ju najviac využívajú členovia krúžku Robo lap, ktorých práca s elektronickou stavebnicou nadchla. Dúfame, že toto nadšenie ich neopustí a čoskoro sa budú tešiť z prvých úspechov.

USTANOVUJÚCE ZASADNUTIE OZ

Dňa 16. 12. sa uskutočnilo ustanovujúce zasadnutie obecného zastupiteľstva. Starosta a poslanci zložili sľub a schválili komisie OZ. Takisto schválili plat starostu.

STAVEBNICE ROBOTOV PRE ZŠ

Starosta obce v zastúpení Slovenskej spoločnosti elektronikov odovzdal riaditeľovi ZŠ v Bzinciach pod Javorinou dve robotické stavebnice, ktoré budú slúžiť žiakom ZŠ pri práci v záujmovom krúžku. Jedná sa o stavebnicu Mindstorms od firmy Lego a stavebnicu Robo CIRCLE, v celkovej hodnote 470 EUR. Tento sponzorský dar od SSE bol motivovaný spoluprácou pri organizovaní "Letného tábora mladých elektronikov" v našom rekreačnom zariadení na Hrubej Strane. Aj týmto spôsobom chceme podporiť aktivity žiakov našej školy, zmysluplné využitie ich voľného času. Žiaci budú so stavebnicami pracovať v záujmovom krúžku pod vedením už skúsených študentov zo SOŠ zo Starej Turej. Výsledkom ich práce môže byť účasť na súťažiach na Slovensku alebo aj v zahraničí. Samozrejme, deti sa môžu za zvýhodnených podmienok zúčastniť aj letného tábora mladých elektronikov, ktorý sa aj v tomto roku má konať v posledné dva augustové týždne v RZ na Hrubej Strane.

MINIMAX VOLLEY - ŠKOLSKÁ CELOSLOVENSKÁ LIGA

Dňa 9. 12. sa konečne začala volejbalová miniliga žiakov. Naši chlapci šiestaci – **Martín Samek, Erik Harmady, Patrik Mazák a Adrián Podhradský** – vyrazili do Trenčína, kde ich čakali tri družstvá rovesníkov.

Vyhrali sme všetky zápasy so skóre 163:88 a so šiestimi bodmi sme sa usadili na 1. mieste. Už sa všetci tešíme na ďalšie kolá.

Ďakujem žiakom nielen za 1. miesto, ale aj za výkon a „volejbalový prejav“.

BZINSKÝ „HYPERMARKET“...

Stretli sa dve babičky v utorok ráno. Jedna druhej sa pýta ... a dze ideš Beta? Idem na Mazákovec pre bzinský chleba. Len to ideš kupovať? Ó, nie Kačko, scem kúpiť aj niečo od massa a voláké čokolády k Mikulášu pre dzeci. Kačka hovorí Bete, no čo bys išla tak dalako, ved tun za rohom máme nový Hypermarkét a tam sa dá kúpiť všeccko a máš to blížej. Pod semnú a uvidíš, čo to tam jako je. Je zima, nemáš čo robit po dvóre a tak sa ešče pri tom novém obchodze aj pozmúvame.

Po chvíli sa prešli po chodníku okolo škôlky, zašli za roh a hneď prešli pred ten nový Hypermarket. Horko-ľažko vyšli po drevených „hojdcích“ schodkoch na plošinu, kde už stáli prví zákazníci, a tak sa mohli pekne porozprávať, až sa dostali cez veľké dvere do „čakarne“. Hneď si všimli, že po ľavej ruke majú WC, čo nemajú v bársakom obchode. Vpravo je cukráreň, pred nimi ďalej sú dvere s nápisom „VSTUP ZAKÁZANY“. V skutočnosti je to „skladík“ pre predajňu potravín. Hneď vedľa dverí je „chlap“, ktorý ukazuje, kam ísť do chodby. Môžete si vybrať, či ísť nakupovať do „SEKÁČU“, alebo ísť si dať urobiť vizáž u Zuzky. Tie nenáročné zákazníčky sa zastavia obyčajne pri nákupných košíkoch, aby urobili najnutnejší nákup v predajničke potravín Jednota COOP. Tu Vás privítajú známe predavačky, Hrušovanky Lubka s Martinkou a poradia, kde si máte nájsť to, čo potrebujete. Lubinanka Olinka Vám všetko zodpovedne nahodí do pokladne a povie cenu, ktorú máte zaplatiť. Všetko tu majú, len sa treba pýtať na to, čo nevidíte, a hneď Vám to skladníčka Evka donesie z príručného skladíku, alebo na káričke dovezuť zásobovačky z obecného úradu. Tam majú väčší sklad. Za chrbtom pokladničky pri počítači objednáva tovar vedúca predajne Janka z dolného konca. Nerobím si „srandu“, ozaj tu majú všetko a ani im nikto zo zákazníkov nekradne. Ako správny bzinský obchod bol i tento obchod vykradnutý, tiež spoločne so salónom krásy.

Práca predavačiek v tomto „obchode“ je ozaj náročná, ale ony si už na všetko zvykli a určite budú veľmi spokojné, keď ich polročné preloženie predajne skončí a vrátia sa do zrenovovaných priestorov pôvodnej predajne. Ich prácu v týchto stiesnených podmienkach treba obdivovať, lebo svojim verným zákazníkom slúžia ešte aj pri slušnej tržbe.

Prečo to všetko je?

Najmenej 8 rokov starostovia a dozorný výbor členskej základne Jednota COOP Bzince požaduje od vedenia Jednoty v Trenčíne opravu nášho nákupného strediska a skrášlenie jeho fasády. Konečne sa uspelo a Jednota Trenčín v auguste 2010 začala realizovať rekonštrukciu. Rekonštrukcia obsahuje kompletné zateplenie budovy, výmenu starých okien za plastové, výmenu kúrenia, elektrických inštalácií, vzduchotechniky, podlahy v sklade a v predajni, zrušenie bývalej predajne mäsa.

Po rekonštrukcii budú mať Bzince pod Javorinou predajnú jednotku na prízemí v prevedení SUPERMARKET 2. Vstup do predajne bude od hlavnej cesty, dve pokladne. Samotná predajňa potravín bude obsahovať i priestor na kúpu mäsových výrobkov a mäsa, drogistický tovar a ostatné tovary potrebné v domácnosti. Kedy to bude?

Podľa vyjadrenia Ing. Čaňu – predsedu Jednoty COOP Trenčín, ktoré dal na hodnotiacej schôdzi zhromaždenia delegátov dňa 29. novembra 2010, by všetky práce na rekonštrukcii mali byť hotové do konca februára 2011. Zostáva nám len veriť, že pracovníci firmy, ktorá v rekonštrukčných prácach pokračuje budú môcť všetky práce dokončiť a jar bude začiatkom pre zlepšené zásobovanie, dobré a pohodlnejšie nákupy vo vynovenom nákupnom stredisku Jednoty COOP. Po tejto rekonštrukcii by hodnota diela mala byť 13 miliónov Sk, t.j. 434 tisíc €. Dúfajme, ale i verme !?

Ivan Mrázik,

člen RR a výboru členskej základne Jednota COOP Bzince

MARIANA KOMOROVÁ

Životné jubileum slávi v tomto roku Mariana Komorová, autorka šiestich kníh pre deti a mládež, knihy poviedok, ako aj dvoch kníh esejí. Ďalšie štyri knihy napísala spolu so svojím otcom Ladislavom Vargom. V tomto predvianočnom čase ponúkame čitateľom úryvok jednej z nich.

Mariana Komorová: Milión krokov do bezpečia

Vianoce sa nezabavili. Štedrý deň sa prihlásil hneď zrána. Dofúkal snehová chumelica, akú už dávno nevideli. Všetci traja sedeli pri obluku a civeli na obrovitánske vločky snehu.

- Chlapci! – vykrikol Jano tak hlasno, že Stana na vozíku nadhodilo. – To sú chumáče ani moja čiapka! Keby tak zafúkalo cestu a my by sme sa po Vianociach nedostali do škôličky!

A ja na operáciu... pomyslel si Stano.

- Len sa neteš! – schladil bratovo nadšenie Paľo. – Kdeže to vydrží toľký čas!

- Všetko musíš pokaziť, všetko! Ako vždy! Len mudruješ! – nazlostil sa Jano. – Dones aspoň tú drnkačku, nech je z teba aspoň dáky úžitok...

Vtom zazvonil telefón. Jano vyskočil prvý. Určite to bude ujo, aj dnes je v práci, lebo na železnici nepoznajú sviatok ani piatok. Bol to však farár.

- Teta, pre vás, - podával Jano slúchadlo tete, ktorá práve prichádzala.

- Ale pravdaže vám ich pošlem, - povedala do telefónu.

- Chlapci, - obrátila sa k nim, keď dotelefonovala, - choďte pomôcť do kostola... Ozdobujú stromčeky a stavajú jasličky. My so Stankom budeme doma variť, však?

Jasné, že Stano by bol najradšej išiel s nimi, ale cesta bola zaviata a jeho invalidný vozík sa priečil snehovej podlahe. Musel sa teda uspokojiť a zostať doma. Radiť mame pri varení... Dokiaľ tu ešte nebol Jano s Paľom, to bola jeho obľúbená robota, radiť mame pri varení.

- Zabudla si tam dať soľ, - povedal a mal pravdu. Len nebolo jasné, či to urobila iba preto, že naozaj zabudla, alebo iba preto, aby Stano mohol zasiahnuť.

Jano hodil na seba vetrovku a na hlavu si nasadil ujoovu baranicu.

- Pozri na Paľa, - stačil ešte pošeppnúť Stanovi, - ako sa vyčesuje, určite si myslíš, že tam bude aj Krétko...

Krétky však v kostole nebolo, iba starý kostolník s farárom.

- Dobre, že idete, - privítal ich farár. – Tuším sa všetci okrem vás boja snehu!

Onedlho však prišli ešte dvaja muži a suseda Malíková. Kostolník bol malý, ale útlivý. Na oltári bol obraz Svätého Michala archanjela, ako so zdvihnutým mečom bojuje s nehodnými anjelmi. Jano si uvedomil, že takto zblízka si ho ešte ani poriadne nepozrel. Fascinované sa zahľadnel do jeho odvážnych očí a na chvíľu sa pozabudol, kde a na čo vlastne prišiel... A keď sa mu staručký kňaz dotkol pleca, takmer skríkol...

- No čo je, Jano... pod' mi pomôcť postaviť jasličky! – objal ho okolo pliec. – Páči sa ti obraz?

- Videli ste, aké má anjel oči?

- Videl. Nebojácne, však? Veď sa k nemu aj modlíme, aby nás ochraňoval v boji s diablom...

Jano sa chcel ešte všeličo povypytovať, no každý si tu hľadel svojej roboty, tak sa pridal aj on. Pri pravom oltári, kde stála Ježišova socha, videl učupeného Paľa, ako rozkladá figúrky betlehemu. Ktovie, či obaja teraz nemysleli na to, ako takto rok doma márne vyčkávali otca. A či si Jano nespomenul na ten svoj stromček, ktorý opadal škôr, ako ho doniesol do izby... určite im obom srdce stislo, keď si pomysleli... na mamu. Aj ona doma vždy rozkladala betlehem, pravda len z papiera... A oni minulý rok aj zabudli... Ktovie, kde zostal...

- Mali sme zobrať aj Stana, vyhrkol Jano odrazu Paľovi za chrbtom... Zdalo sa mu, alebo nie? Paľovi sa dolu lícom kotúlala slza... Taká maličká, zatúlaná, ktovie už ako dlho ukrývaná... Rýchlo si ju nenápadne zotrel.

- Kde sa zase táraš? – povedal Janovi prísne, - podaj toho slona!

A keď do maštaľky ukladali jasličky s malým Ježiškom, zazdalo sa im, akoby tá maličká figúrka ožila... Dotkla sa ich dlaní ako malý motýlik, ľahučko... Aj tak ho však pocítili... Až pri srdci... Ostatní medzitým umiestnili za hlavný oltár veľké strieborné jedličky, ktoré od lesníka predvčernom vypýtal ujo. Suseda Malíková rozvešala vianočné ozdoby a Paľo chlapcom pomohol ešte namontovať elektrické sviečky na každú z jedličiek. bol obed, keď všetko dokončili. V Janovom a Paľovom vrecku sa zase ocitla veľká čokoláda od farára a Jano stískal v dlani ešte jednu, pre Stana...

- Určite by tu bol s nami rád... – povedal kňaz. – Pozdravte ho odo mňa, aj vašu tetu. A nezaspíte na polnočnú!

Len čo vyšli z kostola, Jano pridal. Musí byť doma prvý,

musí Stanovi zvestovať, čo mu nesie. Paľo sa nenáhlil. Tam v kostole, keď rozkladal betlehem, akoby zacítil mamine teplé dlane... Pravdaže si spomenul na minuloročné Vianoce...

Ani nevedel ako a kedy, ale našiel sa pred domom Markétky. A opäť spomínal na Danu... Nevyznal sa sebe, niekedy sa v sebe vôbec, ale vôbec nevyznal...

Zvrtol sa domov. Sneh padal v ešte väčších chuchvalcoch. Mäkučko sa mu stlali na dlane, láskali mihalnice. Zatvoril oči. Kráčal ako vo sne... Keď ich otvoril, pri dome uvidel snehová krútnavu. To Jano zastupoval snehový pluh.

- Ale sa vlečieš, čo? – privítal brata hneď z príchodu. – Vykručíš sa z každej roboty!

O chvíľu sa pred domom Bartoňovcov strhla snehová fujavica. Ani jeden nezostal druhému nič dlžný.

- Ale som mu dal! – dobehol Jano celý od snehu do kuchyne za Stanom.

- Figu mi dal! – dorazil i Paľo, podobne zahádzaný snehom. – Ja som ho zmastil!

- Tak už dosť, chlapci! – zakročila teta. – Potrebujem pomoc. Jeden odhádzte sneh a druhý mi pomôže v kuchyni! Ujo dnes príde z roboty skoršie!

- Skoršie? – razom sa obaja prebrali k životu, lebo keď bol doma ujo, hneď zadul iný vietor. Prefúkal ich raz-dva. Jedného i druhého.

Toľko príprav! No zvládli všetko. Slávnostne prestretý stôl a na ňom veľikánska misa, plná všakovakého ovocia, a uprostred, uprostred si na nej trónil veľký ananás.

- Ananás potom načnem ja! – hlásil sa Jano a každú chvíľu chodil vyzerat, či už nejde ujo. konečne sa otvorila bránka a pod oknom začuli známe kroky.

- No, vidieť, že je v dome mládež! – poobzeral pripravený stôl i dobroty.

- Veru. musím ich pochváliť všetkých troch. Pomáhali doma i v kostole. A tuto, Stanko, na všetko dozeral. Vieš ty len, čo dnes bolo u nás roboty? – povedala teta. – A ja by som hneď varila aj bez soli!

- Teda už pod' me jest! – súril Jano, ktorý už od hladu nemohol vydržať.

- Počkaj, najprv vypni televízor! – rozkázal ujo. – Toho sa napozereš celý rok!

Potom zobral misu s orechmi a do každého kúta a do každého kúta izby z nich niekoľko hodil.

- Radujte sa kúty, idú Vianoce!

Potom zapálil veľkú hrubú sviecu na stole, ktorú vytiahli iba na Vianoce.

- Pekne sa najskôr pomodlíme – Otče náš, ktorý si na nebesiach...

Do ujo vho a tetinho hlasu sa pomaly zapájali tri nesmelé – chlapčenské... Bolo ich plno okolo štedrého stola...

Potom ujo rozdal vianočné oblátky, každému na ne položil za lyžičku medu a strúčik cesnaku... Aj do prázdneho taniera, ktorý bol na stole nachystaný, tak urobil. To pre tých, čo v rodine chýbajú...

Pochrúmaný cesnak štípe, tak štípe, až vyhrknu slzy. Vyhrkli aj im obom.

- Len smelo jedzte, nebojte sa, aby ste boli zdraví po celý rok! – posmeľoval ich ujo. No teta si nebadane zotrela dve zradné kvapôčky na tvári... A to si povedala, že bude pri večeri silná, aby sily dodala aj im dvom.

- A ešte krížik na čelo medom! – podal teta ujo med. – Urob im ho všetkým trom, aby sa dievčencom páčili.

A potom sa už večera mohla začať... Teta s ujom sa na seba zahľadeli. Chlapci mali sklonené hlavy nad plnými taniermi, len sa tak do nich všetko prepadalo... Stano sedel na vozíku pri nej a kŕmila ho.

Usmiala sa na svojho syna... Už sa dávno vyrovnala s tým, čo ich postihlo. Aj keď to vôbec nebolo ľahké... Veľa jej pri tom pomohla viera. Posilňovala ju vo chvíľach, keď jej bolo najťažšie. U toho, ktorý trpel za všetkých ľudí, hľadala posilu vo svojom trápení. Nie, nebolo to najľahšie... Ale On – pomohol... Dodal sily.

- Dobré, Janko? – usmiala sa na synovca.

- Že či! – odpovedal plnými ústami. – Ale ten ananás načnem ja! Dobre?

Paľo žmurkol na Stana – celý Jano...

Pred pol dvanástou kráčali svorne traja chlapi cestou do kostola. Teta zostala so Stanom doma. Chodník bol zaviazaný, ešte i teraz snežilo.

- Uvidíte, ujo, ako sme to urobili! – chválil sa Jano. – Paľo namontoval sviečky a ja som skladal jasličky. Aha, Kamčo!

A už ho nebolo. Ich malý kostolík bol v túto posvätnú noc plný, lebo na polnočnú prišli aj evanjelici. Veď práve narodený Pán zeme a nebies svojimi rukami objímal všetkých ľudí. Nikoho nevytváral zo svojej lásky... Podobne ako jeho matka Mária, ktorá si plačúce dieťaťko s láskou túlila k sebe... Chránila ho... Aby ho napokon darovala všetkým.

PRIVÍTALI SME MIKULÁŠA

Vďaka obetavým rodičom, sponzorom, učiteľom a členom spoločenských organizácií zavítal Mikuláš so svojou družinou medzi deti v Bzinciach, v Cetune i na Hrubej Strane.

Priniesol mikulášske darčeky, ale aj veľa radosti a prekvapení.

Tí menší museli prekonať strach, ale dokázali, že vedia pekne spievať, recitovať, hrať i tancovať.

Prijemné chvíle s Mikulášom a s deťmi prežili aj dospelí.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa podieľali na príprave týchto podujatí.

Mikuláš na Hrubej Strane

V tuhom mraze sme tancovali a čakali na Mikuláša

Mikuláš a jeho družina

A NA ZEMI POKOJ ĽUĎOM

Posledný mesiac v roku je poznačený atmosférou Vianoc. Prichádzajú sviatky plné tajomstva, tajomného kúzla.

Štedrý večer sme veľmi mocne prežívali v detstve. Pri jeho narodení spievali anjeli slávospev, v ktorom sa hovorí čo nám priniesol a prináša „Mesiáš“.

Slovo Vianoc skrýva v nás – v sebe zvláštne čaro, vyvoláva v nás túžbu po pokoji a láske. Bolo by pekné, keby slovo pokoj, bolo hlavným pojmom našich Vianoc.

On má byť stredobodom týchto vianočných dní, veď si pripomíname jeho narodeniny.

*Šťastné a požehnané vianočné sviatky
všetko najlepšie do Nového roku 2011 praje
Evanjelický a.v.cirkevný zbor
Moravské Lieskové – Hrubá Strana.*

BLAHOŽELÁME

50

Milan Hrabovský č.d.467

Miloš Brezinský č.d.516

Iveta Samotná č.d.413

Eubomír Hrehor č.d.924

Vojtech Cehelník č.d.933

60

Libuša Filúsová č.d.1394

Bc. Mariana Komorová č.d.20

70

Pavol Tučka, č.d.13

Elena Rojková č.d.392

Anna Bielčíková č.d.140

Jozef Andel č.d.379

Eva Dudáková č.d.496

80

Ol'ga Hertelová č.d.1235

Ján Rojko č.d.392

85

Emília Hargašová č.d.1486

Margita Sládková č.d.344

90

Anna Kochanová č.d.1102

NARODILI SA

Kristína Juríková,

rodičom Rastislavovi a Ivane Juríkovej

Nikolas Pham,

rodičom Andrejovi a Magdaléne Phamovej

Aneta Jánošíková,

rodičom Jurajovi a Eve Jánošíkovej

Peter Macúch,

rodičom Petrovi a Andree Macúchovej

Markus Muth,

rodičom MUDr. Mojmírovi Muthovi a Sylvii Margetiakovej

Kamila Korytárová,

rodičom Michalovi a Jane Korytárovej

Rodičom blahoželáme k šťastnému príchodu ich dieťaťa na svet.

UZAVRELI MANŽELSTVO

Bohuslav Ostrovský – Mária Kyselová

Novomanželom blahoželáme k uzavretiu manželstva.

ROZLÚČILI SME SA

Emília Palkovičová, č. d. 51, vo veku 78 rokov

Ján Bunčiak, č. d. 118, vo veku 69 rokov

Ing. Vladimír Tallo, č. d. 122, vo veku 82 rokov

Oľga Pašková, č. d. 163, vo veku 77 rokov

Anna Valová, č. d. 344, vo veku 67 rokov

Pozostalým rodinám vyslovujeme úprimnú sústrasť nad stratou ich blízkych.

Dňa 28.8.2010 zomrel v Martine vo veku 80 rokov pán Milan Klincko – mladší syn učiteľa Jána Klincka. Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku!

SPOMÍNAME

Čas plynie ako tichej rieky prúd.

Kto Ťa mal rád, nevie zabudnúť.

Dňa 1. novembra 2010 uplynul rok, čo nás opustila manželka, mamička,

babička, svokra a príbuzná

Alžbeta GAŠPARÍKOVÁ

z osady Cetuna.

S láskou spomínajú manžel, syn, dcéra,

vnúčatá, zať a ostatná rodina.

Kto ste ju poznali, venujte jej tichú spomienku s nami.

*Aj keď už nie si medzi nami,
v našich srdciach žiješ s nami.*

Dňa 11. novembra 2010

sme si pripomenuli

10. výročie úmrtia

Jána SAPÁČKA.

S láskou spomínajú synovia
Ján, Pavol, Dušan s rodinami,
brat Milan a sestra Anna s rodinou.

Čas plynie, spomienky zostávajú.

*Nič viac Ti už nemôžeme dať,
len kytičku na hrob a spomínať.*

Dňa 19. decembra 2010 uplynú 30

rokov čo nás navždy opustil

náš láskavý otec a dedičko

Ján SAPÁČEK, st.

S láskou a úctou si na neho spomína

syn Milan, dcéra Anna,

vnučka a vnuci s rodinami.

Kto ste ho poznali, spomínajte s nami.

*Len ten, kto pozná cenu života, vie,
čo stratil smrťou milovaného človeka.*

Dňa 17. novembra 2010 uplynulo

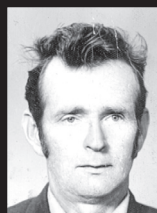
5 rokov, čo ma navždy opustil

môj milovaný manžel

Ján JANIGA

z osady Hrubá Strana – Rybníky.

S láskou a úctou spomína celá rodina.

Dňa 1. decembra sme si pripomenuli 11. výročie úmrtia

otca, dedka, brata a krstného otca

Martina ZÁMEČNÍKA

z Hrubej Strany.

Dňa 20. decembra si pripomínáme 21. výročie úmrtia

mamy, babičky, švagrinej, krstnej mamy

Anny Zámečnikovej, rod. Geržovej

z Hrubej Strany

Na svojich rodičov s láskou a vďakou spomínajú syn

Vladimír, dcéra Anka s manželom Otom s rodinou

a ostatná rodina.

Kto v srdci žije, nikdy nezomiera...

Dňa 20. decembra 2010 uplynú

5 rokov, čo nás navždy opustil

náš milovaný manžel, otec

a starý otec

Gustáv JEŽO.

S láskou a úctou stále spomínajú

manželka a dcéry s rodinami.

